

Неофитъ Рилски се учи в Рилския манастир; Натанаилъ-Богданъ Стояновичъ се учи малъкъ в Кучевицкия манастир при Скопие; учителът на първото българско училище в Скопие, поддържано от църковната община (1836 г.), дошълъ от Дебърския манастир и др. През първата половина на XIX в. имало вече не само келийни, но и по-общи, църковни, махленски и общинадни български училища в Македония, като напр. в Скопие, Велесъ, Кратово, Крива-паланка, Щипъ, Кюстендилъ, Дупница, Башинско село до Велесъ, с. Ваташа, Банско, Гостиваръ и др. През втората половина на възка училища се отворили и въ всички градове и въ повечето от селата: Прилепъ, Битоля, Крушево, Охридъ, Струга, Кукушъ, Неврокопъ, Солунъ, село Висока (Лжадинско), Струмица, Радовишъ и др. А въ началото на XX в. броят на българските училища в Македония надминаваше хилядо.

Тия училища възниквали бавно и живѣли при тежки условия, защото гръцкото духовенство прѣчело постоянно; гръцките владици опрѣдѣляли отъ църковните приходи помощи само за гръцките училища. Тогава нѣмало българско княжество, нѣмало екзархия; поробените българи въ Македония, подъ турска политическа и гръцка духовна власть, и това, което направили за своето учебно дѣло прѣди 1870 г., е достатъчно за удивление, особено пъкъ като се иматъ прѣдъ очи постоянните прѣчки отъ страна на гръцката патриаршия. Гръцката пропаганда най-сетне е имала и другъ мощнъ помощникъ — гръцкото кралство.

Едва когато през 1870 г. и на българите се даде свободна национална църква и когато въ 1878 г. се основа българското княжество, едва тогава гърци и българи се приправиха въ борбите си въ Македония: едни и други имаха задъ гърба си подкрепата на една държавица и на една духовна институция. При тия условия елинизът почна да се дига като мъгла и българското население се видѣ озарено отъ зритъ на родно духовенство, родна книга и училища. Тукъ трѣбва да забѣлѣжимъ, че турското правителство, и слѣдъ основанието на Българската екзархия и слѣдъ назначението на български владици въ нѣкои македонски епархии, продължаваше да държи и гръцките владици въ сѫщите мѣста. Около тия гръцки владици, останали безъ паство, взеха да се